MESTRE DE CAPÇALERA
Escrits essencials d'educació

A càrrec de Toni Giménez i Fajardo

EL PODER DE LA IMAGINACIÓ; LA IMAGINACIÓ AL PODER

Si desitgeu que els vostres fills siguin brillants,
expliqueu-los contes de fades;
i si encara els voleu més brillants,
expliqueu més contes, encara.
Albert Einstein

La imaginació té un poder immens; si el poder (polític) fos imaginatiu viuríem en un paradís. La imaginació, talment com la creativitat, rau en l'hemisferi dret del cervell, el que regeix les emocions, la imaginació i els sentiments. Les persones la ment de les quals està més regida per aquest hemisferi són més intuïtives i empàtiques. Curiosament, l'escola es troba centrada en l'hemisferi esquerre, regit pel raonament i la lògica i els nens i nenes (uns més que altres) amb predominança d'hemisferi dret (que són un 40% del total) es veuen obligats a aprendre els continguts des del raonament lògic. Moltes persones imaginatives i creatives no treien bones notes a l'escola. Això hauria de ser tingut molt en compte pels experts que dissenyen els plans d'estudi i els sistemes educatius: oferir la possibilitat que els aprenentatges i les respostes que s'hagin de donar per saber el grau d'aprenentatge hagin de ser més creatives, que donin opció de flexibilitat i tinguin en compte l'originalitat. A les facultats d'educació ja s'hauria de preparar als nois i noies estudiants cap aquí. Quan fan 8 i 2, els preguntem als nens i nens i alguns contesten: 82. Aquesta és la seva lògica perquè han unit, no han sumat. Cal anar en compte a avortar aquesta lògica. Una vegada li van preguntar a una nena: "Què estàs dibuixant?". "Dibuixo a Déu", va respondre. "Però si no sabem com és!", li va advertir la mestra. "Ho sabrem ara mateix, quan hagi acabat", va refutar la nena.
La imaginació va decreixent amb els anys de permanència en el sistema educatiu escolar. Aquells infants plens d'activitat imaginativa que arriben amb tres anys a l'escola no tenen res a veure amb aquells adolescents, redreçats pel sistema, que en surten amb setze. Els anem emmotllant als patrons socials establerts, els forcem a canviar el seu pensament divergent en focalització convergent. Els obliguem a respondre als continguts que se'ls demana, d'una manera mecànica, repetitiva, sense deixar-los pensar diferent, com si fossin part d'una cadena de muntatge, sense donar-los dret a equivocar-se i que puguin aprendre dels errors. Es pretén que no se surtin del camí traçat, a mena de ramat obedient. Curiosament, després, en l'àmbit professional, es demana creativitat, innovació, saber resoldre els problemes, ser emprenedor, ser crític, tenir idees originals. Això no sorgeix del no res ni d'un dia per un altre, és un procés que s'ha d'haver assimilat amb els anys. La imaginació no és només crear imatges, sinó veure més enllà del que veiem: crear imatges noves.

Estiu 2026.

Trobareu els articles anteriors a l'apartat Articles de la meva pàgina web.